

اثر جیره های حاوی سطوح مختلف پودر گیاه آلوئه را بر برخی پارامترهای سیستم ایمنی جوجه های گوشتی

علی نقی شکری^{۹۲}، کامران طاهرپور^{۹۳}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه ایلام

۲- استادیار گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه ایلام

Email of Corresponding Author : kamran_taherpour@yahoo.com

چکیده

این آزمایش به منظور بررسی اثر سطوح مختلف پودر گیاه آلوئه را، بر برخی فاکتورهای مؤثر در سیستم ایمنی طراحی شد. در این آزمایش از ۲۴۰ قطعه جوجه خروس یکروزه سویه راس در ۳۰۸ تیمار با ۶ تکرار و هر تکرار ۱۰ جوجه در قالب طرح بلورکهای کامل تصادفی استفاده شد. تیمارهای آزمایشی به گروه های جیره پایه (شاهد)، جیره پایه با سطح توصیه شده تجاری سین بیوتیک و جیره پایه با $0/25$ ، $0/50$ ، $0/75$ و 1 درصد آلوئه را تقسیم شدند. بین تیمارها از نظر تعداد گلbul های سفید تفاوت معنی داری وجود داشت ($P<0/05$). کمترین تعداد گلbul های سفید مربوط به تیمار شاهد و سین بیوتیک بود که با همهی تیمارهای حاوی آلوئه ورا تفاوت معنی داری داشتند ($P<0/05$). بیشترین تعداد گلbul های سفید مربوط به تیمار $0/75$. درصد آلوئه ورا که با تیمارهای حاوی سطوح دیگر آلوئه ورا تفاوت معنی داری نداشت ($P>0/05$). بین تیمارها از نظر تعداد هتروفیل و لفوسیت و نسب آنها تفاوت معنی داری وجود داشت ($P<0/05$). بیشترین تعداد هتروفیل مربوط به تیمار آلوئه ورا $0/75$. بود که با تیمارهای شاهد و سین بیوتیک تفاوت معنی داری داشت ($P<0/05$) اما با تیمارهای حاوی سطوح دیگر آلوئه ورا تفاوت معنی داری را نشان نداد ($P>0/05$). از نظر لفوسیت تمام تیمارهای حاوی مواد افزودنی دارای تعداد بیشتری بوده و بین آنها تفاوت معنی دار وجود نداشت در حالی که همگی با تیمار شاهد تفاوت معنی دار داشتند ($P<0/05$). سطوح $0/50$ ، $0/75$ و 1 درصد پودر گیاه آلوئه را باعث بهبود تیتر آنتی بادی علیه بیماری گامبورو و برونشیت نسبت به تیمار شاهد شدند ($P<0/05$). از نظر درصد وزن تیموس، بورس فابرسيوس و طحال بین تیمارهای آزمایشی تفاوت معنی دار مشاهده نشد ($P>0/05$). نتایج این آزمایش نشان داد پودر گیاه آلوئه را دارای پتانسیل جایگزینی برخی مود افزودنی تجاری رایج در صنعت طیور کشور را دارد. واژه های کلیدی: آلوئه را- سین بیوتیک- سیستم ایمنی- لفوسیت- مواد افزودنی

مقدمه :

با در نظر گرفتن رشد فرایندهای جمعیت در جهان و کاهش زمین های زیر کشت جهت تولید خوراک طیور، استفاده از مواد افزودنی به عنوان یک راه حل در بکارگیری هر چه بهتر خوراک می تواند مد نظر قرار گیرد. امروزه از مواد افزودنی خوراکی ضد میکروبی، به طور گسترده ای در پرورش حیوانات مزرعه ای برای افزایش بهره وری و فراهم نمودن شرایط اکولوژیکی مناسب سیستم گوارشی به منظور افزایش سرعت رشد، کاهش هزینه های خوراک و کاهش رسیک و خطر بیماری ها استفاده می شود (۲ و ۱۰). با توجه به مشکلات استفاده از آنتی بیوتیک ها در تغذیه جوجه های گوشتی نظر محققان به سمت مواد افزودنی دیگری به عنوان جانشین آنتی بیوتیک ها در جیره طیور معطوف شد که این مواد افزودنی باعث سلامتی و بهبود میکروفلورای دستگاه گوارش

^{۹۲}- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم دامی

^{۹۳}- استادیار گروه علوم دامی